

Milí čtenáři,
dovolte nám, abychom vás přivítali ve školním roce 2014 – 2015
a popřáli vám hodně štěstí, zdraví a radosti, výborné studijní výsledky
a plno báječných zážitků.

Vybrali jsme pro vás zajímavé a pestré ukázky ze školního časopisu Skvrnka.
Přejeme všem příjemné počtení – pobavení, zamyšlení i poučení.

A. Honzáková a žáci 2. stupně

Příroda a člověk

Simona Šmardová

Slyším zpívat ptáky, jejich zpěv krásně zní,
a mezi stromy v lese se nejlíp sní.
Stojím tam, kde je opuštěný dům
a od něho slyším moře šum.
Zvířata se volně probíhají po lese,
dusot tlapek nese se.
A hory, to je velký skvost,
lidé po nich chodí pro radost.
Koná se také výstava těla,
už bych to radši neviděla.
Země má sedm světadílů,
je jako barvy, má hodně odstínů.
Podzim shodil listy ze stromů,
které rostou po cestě domů.
Matka příroda je úžasná,
pořád se divím, jak je ta Země překrásná.

Karel Zeman

režisér, výtvarník, scénárista
3. 11. 1910 - 5. 4. 1989

Jeden z nejvýznamnějších českých režisérů, scenáristů a výtvarníků Karel Zeman se narodil v roce 1910 a zemřel v roce 1989. Natočil řadu krátkých, středometrážních i celovečerních filmů. Nejslavnějšími jsou Cesta do pravěku, Vynález zkázy či Baron Prášil. Karel Zeman proslavil českou kinematografii 20. století po celém světě a za své dílo získal řadu cen a uznání na prestižních filmových festivalech.

Všem milovníkům dobrodružství doporučujeme

Muzeum Karla Zemana
v prostorách Saského dvora
Saská 3, 110 00 Praha 1
Malá Strana u Karlova mostu

Vznesete se na létajícím stroji, projdete se po měsíci s baronem Prášilem nebo budete ovládat známou ponorku z Vynálezu zkázy. Procházejte filmovými scénami a ateliéry v Muzeu Karla Zemana... a budete mít chuť znovu zhlédnout jeho nezapomenutelné filmy.

Cestovatelské okénko

Navštivte Řím!

Pohled z baziliky svatého Petra - Berniniho náměstí s obeliskem

Řím (Roma, přezdíváný též *Věčné město*) je hlavní město Itálie, oblasti Lazio a provincie Roma. Leží na řece Tibeře, asi 27 km od pobřeží Středozemního moře.

Na území města leží samostatný stát Vatikán, sídlo papeže, hlavy katolické církve.

S dějinami se návštěvník Říma setkává na každém kroku a dochované památky pokrývají období více než dvou tisíciletí.

Ve víru tance

Poznali jsme, že naučit se tančit Českou a Slezskou besedu je poměrně obtížný úkol. Beseda totiž obsahuje celou řadu tanců, tedy tanečních kroků a variací.

*Páni, dámy, beseda začíná,
páni, dámy, beseda je...*

ČESKÁ BESEDA

Tanec Česká beseda vznikl v letech 1862 - 1863 z podnětu spisovatele Jana Nerudy. Učitelem charakteristických národních tanců byl Karl Link a hudbu k lidovým písním, které tyto tance provázely, sestavil hudební skladatel a pedagog Ferdinand Heller, spolumajitel hudební školy s Bedřichem Smetanou. Poprvé tanec Česká beseda tancovalo 24 párů na plese 11. listopadu 1863.

Tanec Česká beseda byl původně určený jako salonní tanec ve formě čtverylky pro čtyři páry stojící proti sobě. Tancují se v ní české národní tance např. polka, rejdivák, obkročák či kalamajka.

Česká beseda má čtyři díly, každý z nich dvě části. První část v 3/4 taktu, druhá ve 2/4.

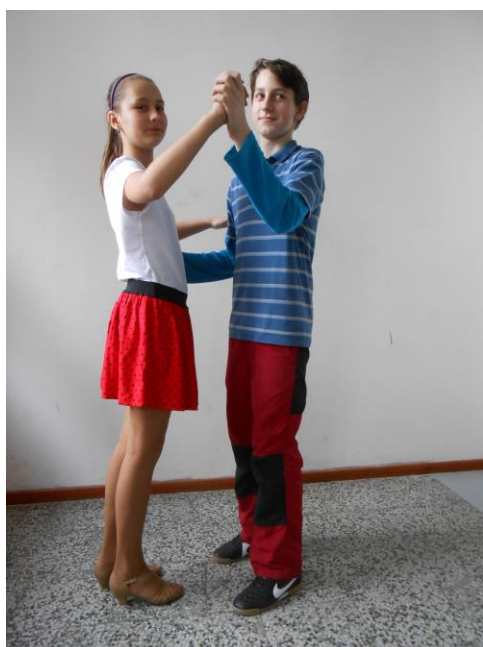

Sedmý ročník se v letošním školním roce připravuje na prezentaci dvou slavných tanečních sestav – České a Slezské besedy. Valčíkové i polkové kreace vyžadují velkou míru trpělivosti, spolupráce, snaživosti i tanečního zapálení.

SLEZSKÁ BESEDA

Tanec Slezská beseda je z roku 1913. Vznikl pod vlivem úspěchů České a Moravské besedy. Jejím autorem je Eduard Bartoniček, národní buditel, český hudební skladatel a sbormistr, který upravil lidové slezské písně a tance pod názvem Slezská beseda.

V rámci generální zkoušky jsme měli možnost předvést české a slezské tance na pěvecké soutěži Černohorský slavík.

Hádej, hádej, hadači

Nabízíme vám taneční kvíz, který je zaměřen na lidové tance.
Vyberte z nabídky možnost, kterou považujete za správnou.

1. Sekerečka je tanec:
a) český b) moravský c) slovenský
2. Špacírka je tanec:
a) český b) moravský c) slovenský
3. Žďuchavá je tanec:
a) český b) moravský c) slovenský
4. Zbojnicka je tanec:
a) český b) moravský c) slovenský
5. Zahradnická je tanec:
a) český b) moravský c) slovenský
6. Třaslavica je tanec:
a) český b) moravský c) slovenský
7. Točená je tanec:
a) český b) moravský c) slovenský
8. Plácavá je tanec:
a) český b) moravský c) slovenský
9. Obkročák je tanec:
a) český b) moravský c) slovenský
10. Mařeník je tanec:
a) český b) moravský c) slovenský
11. Karička je tanec:
a) český b) moravský c) slovenský
12. Hanák je tanec:
a) český b) moravský c) slovenský

Řešení: 1.b, 2.a, 3.b, 4.c, 5.a, 6.b, 7.b, 8.a, 9.a, 10.a, 11.c, 12.b

Jak se správně učit

Umět se správně učit je velmi důležité nejen pro žáky, ale v jistých situacích i pro dospělé. Rozebírali jsme odborná doporučení a snažili se vzít si z nich ponaučení pro náš praktický studijní život. Celý článek najdete na vývěsce u kabinetu českého jazyka. Doporučení jsou platná a účinná pro všechny věkové kategorie. Jak se učíte a jak zvládáte zvláště cizí jazyky? To byly dotazy určené pro studenty 8. a 9. třídy.

Co si o učení myslí naši žáci?

Anglický jazyk mi docela jde sám od sebe, ale občas si musím zopakovat slovíčka a pravidla daného učiva. Potom mi to v hlavě uvízne a umím to.

Německý je horší. Slovíčka v němčině se mi neučí tak dobře jako v angličtině. Musím si je roztrídít do sloupců podle členů (der, die, das) a ostatní bez členů. Základní pravidla němčiny asi umím, ale potřebovala bych to trochu rozvinout.

Cizí jazyk bude člověk potřebovat. Každého baví něco jiného např.: někoho matematika a jiné zase cizí jazyk. A někoho třeba jen angličtina a jiné němčina. Já osobně si myslím a asi to nebude jen můj názor, ale nejlepší způsob se je stále učit a procvičovat jazyk v praxi. Já se moc do jazyků neučím, protože mě moc nebaví, ale učím se víc do předmětů, které mě baví více. Na naší škole je spousta možností, jak se naučit cizí jazyk. Ale také spousta druhů jazyků než jinde. Také se můžou učit jinde než ve škole, takže se jazyk může učit každý. A zdokonalovat bychom se měli vždy a každý.

Myslím si, že učení jazyků je dobré. Angličtina mi jde výborně, ale němčina moc ne. Zlepšilo by se to určitě tím, že bychom v hodinách poslouchali písničky a filmy v tom jazyce. Jinak je to velmi dobré a kvalitní.

Každý člověk má jiný způsob jak se učit cizí jazyk. Velmi záleží na tom, jestli má někdo talent učit se cizí jazyk. Podle toho také většina lidí volí způsob učení. Myslím si, že ve škole je důležité, aby žáci měli kladný vztah například k učitelce angličtiny a němčiny. Výuka se zdá potom zajímavější a žák má zájem se něco naučit.

Někomu nemusí dělat problém plynule mluvit cizím jazykem, ale na druhou stranu vůbec není dobrý v gramatice a v pravopisu. Proto je dobré zjistit, co vám jde líp a začít se zdokonalovat v té druhé části. Spoustě lidem pomáhá sledování filmů v originálním jazyce. A pokud filmu zcela nerozumíme tak si použijeme české titulky. Titulky bývají častokrát lepší než dabing. Podle mého názoru gramatika není příliš velmi těžká, avšak některým může dělat problémy. Takovým lidem může pomoci jen neustálé opakování a psaní cizích slovíček pořád znovu a znovu dokud jim pravopis neuvízne v paměti. Je dobré mít někoho kdo vám obtížnost psaní vět, minulých časů, atd. prostě umět vysvětlit. Nenapadá mě jiný způsob jak se tohle jinak naučit.

Vyučování cizích jazyků je na naší škole velmi dobré. Jen bych do hodin přidala více filmů a také možná více zájezdů do Anglie nebo Německa. Myslím, že je dobře, že máme každý týden jednu hodinu, kde mluvíme pořád cizím jazykem a nesmíme promluvit česky.

Nejlepší učení je průběžné. Máme psát test z přírodopisu, vím, že až ve čtvrtek ale mně to nedá a musím se na to podívat přes víkend. Dělán radši věci dopředu než na poslední chvíli. Jakmile přijdu domů, hned si nachystám věci na druhý den, napíšu si úkoly a přečtu si látku, potom si odpoledne dělám, co chci. Na večer okolo 6. hodiny si znovu přečtu látku, zopakuji si to. Někdy mě doma vyzkouší, je to lepší, máte jistotu, že to umíte (dějepis, zeměpis, přírodopis). Já mám tu výhodu, že se nemusím moc učit do matematiky, fyziky a chemie, ty docela chápu. Někdy si to taky musím víckrát přečíst, abych si to zapamatovala.

Nejlépe se učím večer, nebo v noci s baterkou je na to klid a neláká vás televize a jiné věci, které byste mohli dělat místo učení. Učím se jen, když je to potřeba například když píšeme test nebo když mám být vyzkoušena. Nejčastěji se učím na dějepis, zeměpis, chemii a přírodopis.

Já se osobně ráda učím s nějakou zvukovou kulisou ať už je to televize nebo písničky. Ale tohle bych řekla, že je individuální. Co se týče času nebo doby kdy se mi nejlépe učím jsem asi taky zajímavou výjimkou, a to proto, že já se učím ráno. Takže vstávám třeba v šest, spousta lidí mi říká, že by nevstali, ale já si myslím, že je to jen o zvyku a navíc je to pro mě v mnoha ohledech lepší například odpoledne mám víc času na sport kamarády, ráno se mi to víc tzv. dostane pod kůži a našla bych i další výhody. Do spousty předmětů se taky ovšem vůbec neučím, stačí mi to o hodinách, když poslouchám. Když něco nechápu nebo mi něco není úplně jasné třeba do matematiky tak si to vyhledám na internetu a pak už si to dám většinou dohromady a pochopím.

Co se týče jazyků, tak to jsou předměty, do kterých se téměř učit nemusím, většinou mi to stačí, jak už jsem říkala z hodin.

Angličtinu si myslím, že lidé v našem věku ovládají celkem dost díky internetu. Já sama si často hledám překlad písničky, která mě zaujme nebo nějakého článku a mnohdy si díky tomu že mě to zajímá, si zapamatuju daleko víc. Taky jsem typ člověka, co se rád seznamuje, takže na dovolených v zahraničí je k tomu ta angličtina nezbytná. Mohla bych tady těch trapasů, co se dají zažít kvůli jednomu špatnému slovíčku, ale to by mně nejspíš upadla ruka.

Pro komunikaci potřebujete 4 základní jazykové dovednosti:

číst a rozumět psanému textu

rozumět mluvenému slovu

mluvit v cizím jazyce

psát v cizím jazyce

Najděte si vlastní způsoby učení, pak vás bude cizí jazyk bavit a hlavně se nevzdávejte! Nikdo učený z nebe nespadol a dejte si nějaký cíl nebo odměnu třeba v podobě cesty do zahraničí. Dopisujte si s někým, využijte konverzace s rodilým mluvčím nebo nabídku jazykové školy. Když cizí jazyk některým spolužákům nejde, nebaví je, tak to přece neznamená, že to vzdáte také. Na středních školách se vám příprava ze základní školy bude rozhodně hodit a než se nadějete, bude před vámi maturita. Tak hodně sil, trpělivosti a radosti z poznávání cizích řečí.

A. Honzáková

Koho potkáváme ve škole?

Jana na prvním místě!

Zajímalo nás, jaká jména mají naši učitelé a ostatní zaměstnanci školy.

Nejfrekventovanější jméno je JANA. Toto jméno má sedm žen.

Druhé místo obsadila jména Hana a Daniela, zastoupená vždy dvěma osobami, další jména se vyskytují již jednou.

Zajímá vás, co jednotlivá jména znamenají?

JANA	Jméno Jana znamená Bůh je milostivý; milostivý dar Boží a je to jméno původem hebrejské . Nosí jej celkem 275.141 obyvatel České republiky. Svátek připadá na 24. květen
HANA	Jméno Hana znamená milostiplná, milostná, líbezná, něžná a je to jméno původem hebrejské . Nosí jej celkem 151.179 obyvatel České republiky. Svátek připadá na 15. srpen .
RADOVAN	Jméno Radovan znamená radost přinášející, radující se . Nosí jej celkem 5.826 obyvatel České republiky. Svátek připadá na 14. leden .
RENATA	Jméno Renata znamená znovuzrozená, obrozená a je to jméno původem latinské . Nosí jej celkem 31.092 obyvatel České republiky. Svátek připadá na 13. říjen .
MONIKA	Jméno Monika znamená bohyně; rádkyně a je to jméno původem řecké nebo latinské . Nosí jej celkem 62.625 obyvatel České republiky. Svátek připadá na 21. květen .
DANIELA	Jméno Daniela znamená Bůh je můj soudce . Nosí jej celkem 24.920 obyvatel České republiky. Svátek připadá na 9. září .
ŠÁRKA	Jméno Šárka znamená horský hřbet, návrší a je to jméno původem české . Nosí jej celkem 36.699 obyvatel České republiky.
JITKA	Jméno Jitka znamená židovka, žena z Judeje a je to jméno původem hebrejské . Nosí jej celkem 81.038 obyvatel České republiky. Svátek připadá na 5. prosinec .

IVA	Jméno Iva znamená Bůh je milostivý (původně ženská podoba jména Ivan) a je to jméno původem slovanské . Nosí jej celkem 26.085 obyvatel České republiky. Svátek připadá na 1. prosinec .
DRAHOMÍRA	Jméno Drahomíra znamená komu je drahý mír . Nosí jej celkem 17.706 obyvatel České republiky.
ALENA	Jméno Alena znamená světlo, pochodeň a je to jméno původem řecké . Nosí jej celkem 110.564 obyvatel České republiky. Svátek připadá na 13. srpen .
DITA	Jméno Dita nosí 4.973 obyvatel České republiky. Svátek připadá na 27. březen .
KLÁRA	Jméno Klára znamená jasná, světlá; slavná a je to jméno původem latinské . Nosí jej celkem 31.327 obyvatel České republiky.
LENKA	Jméno Lenka znamená Helenka nebo Magdalenka (zkrácenina) . Nosí jej celkem 118.801 obyvatel České republiky. Svátek připadá na 21. únor .
OLDŘIŠKA	Jméno Oldřiška znamená vládkyně (bohatá) dědičným statkem . Nosí jej celkem 4.175 obyvatel České republiky.
LUDMILA	Jméno Ludmila znamená lidu milá a je to jméno původem slovanské . Nosí jej celkem 89.420 obyvatel České republiky. Svátek připadá na 16. září .
FRANTIŠEK	Jméno František znamená malý Francouz (z it. Francesco) a je to jméno původem italské . Nosí jej celkem 153.917 obyvatel České republiky. Svátek připadá na 4. říjen .
ZDEŇKA	Jméno Zdeňka/Zdenka nosí 79.507 obyvatel České republiky. Svátek má 23. června.

A co náš pan ředitel?

VLASTIMIL	Jméno Vlastimil znamená milující vlast, vlastenec a je to jméno původem slovanské . Nosí jej celkem 29.881 obyvatel České republiky. Svátek připadá na 17. březen .
------------------	--

LANGOŠE

V sedmé třídě v praktických činnostech máme vaření. V tomto školním roce jsme připravovali pomazánky, vyzkoušeli jsme různé druhy, například česnekovou, sýrovou, kvasnicovou a nivovou. Poté jsme dělali palačinky s nutellou, džemem jahodovým a meruňkovým. Všem moc chutnaly a my jsme měli radost, že se nám povedly.

Naší další gastronomickou specialitou se měly stát langoše.

Nejprve holky připravily těsto a poté všichni dělali placky a dávali na pánvičku, na které byl nalitý olej. Když jsme langoše osmažili, dali jsme je okapat na ubrousek, potřeli česnekem, posypali sýrem a nahoru jsme dali kečup.

Hotové dobroty jsme roznášeli po škole a nabízeli učitelům. Langoše všem moc chutnaly, i když se nějaký i připálil. Až se všechny langoše snědly, následoval úklid cvičného bytu, který nikoho moc nebavil.

Ale to už k vaření samozřejmě patří.

Pohádkové vtípy

*„Ne, my tě neuneseme,“ ujišťovaly chlapce jeskyňky,
„to sis ještě nevšiml, kolik jsi za tuhle zimu přibrál?!“*

*„Budulínku, Budulínku, povozím tě na ocásku,“ nabízí se lstivá liška.
„Já nechci,“ namítne chlapec, „tatínek mi koupil bavoráka!“*

Popelka drží v ruce tři oříšky. Rozlouskne první – a nic. Rozlouskne druhý – zase nic. Rozlouskne třetí, z něj vyleze červ a říká: „Trapas, co?“

*V pohádkovém lese: „Copak je to tady za modrou houbu?“
„Neblbni, to je přeci Šmoulinka.“*

Co zbude ze Sněhurky, když si sáhne na vysoké napětí? Popelka.

Byl jednou jeden aneb Pohádkové básnění

PRINC BAJAJA

Eliška Fantová

Byl to rytíř velký ajaja
Správně byl to princ Bajaja
Ve skalní dutině měl své tvrdé lože
Jednoho dne osedlal svého oře
Jel za svou princeznou
Pak udělal z ní ženu svou
Není tahle pohádka příliš krátká?
Na něco jsem zapoměla: na draka
Z jeskyně vyšel tříhlavý drak
V Bajajovi to udělalo cvak
Nakonec svůj strach překonal
A drakovi hlavy s'ál
Tak šťastně končí tato pohádka
A s princeznou měli tři děťátka.

ČERTI HRAJÍ KARTY

Michal Kryštof

Čerti v pekle hrají karty
úsměv se jim dere na rty.
Jejich známá ježibaba
v pekle v teple je též ráda.
Dovádějí, skotačí
to jim ke štěstí stačí.

NA ULICI

Denisa Jasioková

Jdeme takhle po ulici.
Potkáme tam Alici.
Takhle se jí ptáme.
My se odněkud známe.
No jasně z kina.
Tam byla veliká psina.
Byli jsme tam na pohádce.
O dlouhovlasé holce.
Měla krásné vlasy.
Blond'até byly asi.
Jak se ale jmenovala?
No jistě zlatovláska!

POHÁDKOVÁ UKOLÉBAVKA

Klára Kočvarová

Spinkej už můj maličký, povím ti teď pohádku,
Budou v ní i sudičky, vše se stalo na zámku.
Princezna se narodila, pozvali k ní sudičku,
v životě se nenudila, píchla se do prstíčku.
Neboj se nic můj synáčku, všechno dobře dopadlo,
Princ políbil princezničku, listí z růže uvadlo.

KARKULKA

Libor Štěpánek

Děvčátko jde lesem temným,
Najednou za stromem velkým
Vidí vlka, ten má hlad,
nemoh dlouho posnídat.

Vlk na ni teď jenom vrčí,
Karkulka se v keři krčí,
V keři si jen tiše zoufá
a pak v duchu jenom doufá.

SPÍCÍ PRINCEZNA

Aneta Havlíčková

Byla jednou jedna děvenka,
co jmenovala se Růženka,
píchnutí do prstu ji uspalo,
pěkně dlouho to trvalo,
než dostavil se princ,
a ten princeznu i království zachránil.

DIVADLO RADOST

Nám – divákům malým i velkým - již mnohokrát udělalo radost vtipnými, překvapivými i poučnými divadelními hrami. Rozhodně jsme se nenudili a měli jsme možnost být i součástí představení. Pobavily nás Rychlé šípy, Bylo nás pět, rozesmál Limonádový Joe a ocenili jsme mnoho dalších úžasných divadelních skvostů.

Divadlo Radost působí v Brně na Bratislavské ulici č. 32. Od 1947 - 2010 byl oficiální název Loutkové divadlo Radost. **V roce 2014 si připomnělo 65. výročí své profesionální činnosti**, což obnáší cca 280 nastudovaných inscenací.

V současné době (od roku 1994) je ředitelem a uměleckým šéfem v jedné osobě režisér a hudební skladatel Vlastimil Peška

Divadlo Radost má každou sezónu na repertoáru cca 30 inscenací pro široký okruh publika - od her pro děti od cca 3 let, diváky prvního i druhého stupně ZŠ, až k inscenacím pro mládež a dospělé publikum. Převaha repertoáru je samozřejmě určena nejmenším divákům - dětem z mateřských a základních škol.

Jedeme do divadla

Malý princ

Simona Šmardová

Dny v týdnu

V pondělí,

musíme zapnout mozek k myšlení.

V úterý

je zase výtvarné umění.

A je tu další středa,

na Vánoce běduje děda.

Ve čtvrtek na chvíli zas,

přijdou k nám sportovky ten krátký čas.

na pátek

mají blázni svátek.

V sobotu,

někteří lidé nemají robotu.

A v neděli,

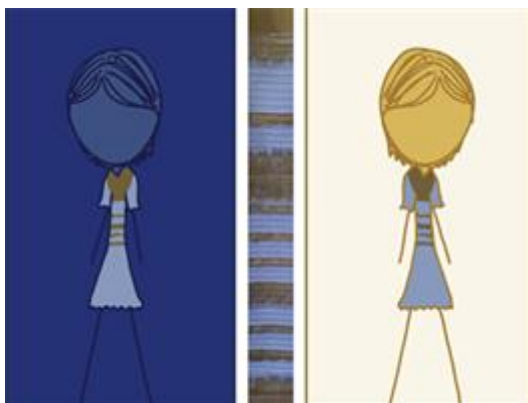
všichni by jen seděli.

ČERNÁ A MODRÁ, NEBO ZLATÁ A BÍLÁ?

Co si myslíte o těchto šatech? Jakou mají vlastně [barvu](#)? Jaké je vědecké vysvětlení, že každý vidí něco jiného? Připomeňme pro ty šťastné, kontroverzí nezasažené, o co vlastně jde. Žena [vyfotila šaty](#). Někdo na nekvalitním obrázku vidí [modro-černé](#) pruhy, 68% většina [vidí](#) bílou a zlatou. Z šatů (#TheDress) je rázem [zpráva](#) celospolečenského významu. A každý - běžní uživatelé i celebrity - se musí na síti přiznat, ke které barevné kombinaci se hlásí.

Čím je iluze způsobená?

Aniž si to uvědomujeme, barvy, které vidíme, jsou výsledkem dohody mezi tím, co oči vidí, a tím, jak to mozek interpretuje. Náš mozek musí neustále interpretovat nejrůznější jevy - perspektivu, vzdálenosti, neostrosti. Vnímání barev je další z nich. Pěkně to ukázal [Randal Munroe](#) nebo [New York Times](#).

Individuálně každý vidí něco jiného. Správná barva by měla být modro-černá. Mění se to podle osvětlení a barvy kůže, souvisí s tím všechny denní a noční světelné podmínky. Jde jen o úhel pohledu. Není to tak že ten kdo šaty vidí jinak barevné je slepý nebo nějakým způsobem postižený, je to úplně normální jev.

Schválně jak šaty vidíte vy?

Tuto reportáž připravila Patricie Pokladníková.

Hudba dneška

Dnešní hudba se liší od té z minulého století až by se dalo říci fatálně. Ovšem v některých případech se dřívější hudba poslouchá, ale trochu jiným stylem. Ale k tomu se dostaneme. Dříve člověk spíš poslouchal konkrétní skupinu a písně od ní ale dnes je to spíše tak, že se poslouchá jedna písnička od někoho a další od dalšího. Dnešní styly hudby jsou různé. Poslouchá se Hip-Hop, rock, hard rock, metal, heavy metal, electro až dubstep, hard dubstep a drumstep. Ovšem také nějaké ty romantické, pomalé písničky. Nejznámější je však Pop.

Hip-Hop

Začneme Hip-hopem. Je to již dlouho známý hudební žánr. Vznikl v USA a rozšířil se prakticky všude. Poslouchá se hip-hop instrumental (Bez zpěváka) ale také zpívaný hip-hop. Nejznámější „rapeři“ jsou: Eminem, 50 Cent, Afroman... Písně jsou vytvořeny elektricky.

Rock a Hard Rock

Rock je zde už dlouhou dobu. Písně jsou většinou hrány na elektrických kytarách, doprovázejí bubny a zpěvák. Nejsou nijak elektricky upravené. Zpívají se smutné, vážné ale i veselé rocky. Nejznámější zpěváci se prakticky nedají určit. Jedni z nich jsou ale: Pink, Pink Zebra, ..

Metal a heavy metal

Je to prakticky rock, ale trochu „silnější“. Projevují se více emoce a myslí se všechno vážně. Písně mají člověka uspokojit „vyřváním se“, když mají nějaký problém. Metalisti se většinou převlékají do nějakých obleků. Znamé skupiny jsou: Lords, Metallica

Electro

Electro je žánr, který vznikl v Evropě již v 70 letech, ovšem od té doby se velmi změnil. Písně jsou celé vytvářeny elektricky. Jsou doprovázeny zpěvem, ale také nemusí. Dělí se na remixy a originály. Remixy jsou přetvářené písně na elektra a originály klasicky vytvořené zcela samostatně. Znamé djové jsou např.: Duck Sauce, Dj tiesto, Dj antoine, David Guetta..

Dubstep a Hard Dubstep

Je vytvořen z elektra. Liší se tím, že jsou zde přidány různé záseky, nečekané basy a různé zvuky a to v hojném počtu. Stejně jako elektra se dělí na remixy a originály. Tento žánr je velmi populární a začal se projevovat okolo roku 2010. Znamé tvůrci jsou: Skrillex, Martin Garrix, Virtual Riot a Knife Party

DrumStep

Je vytvořen z dubstepu. Je spíše na relaxační účely. Jsou to takové pomalé dubstepy. Většina lidí tomu říká dubstep pro holky, protože není vůbec „šílený“ jako pravý dubstep. Znamé tvůrci jsou např.: Skrillex, Ahrix..

Stojí za zmínku říci něco o Electro Swingu. Je to asi nejmladší slavný žánr. Jsou to zejména zremixované písně z období první republiky a období rock and rollu. Swing ovšem není tak moc zremixován jako hard dubstep nebo tak, ale je spíše trochu barevně upraven a v každém se přidávají beaty, což jsou basy na každém začátku taktu, nebo na každém konci a začátku taktu.

HC KOMETA BRNO

Vyzpovídali jsme čtyři fanoušky HC Kometa Brno. Martin, Honza, Tomáš a Dalibor odpovídali na naše všetečné otázky.

Jak dlouho jsi fanoušek?

M: Fanouškem jsem asi 5 let.

H: Asi 10 let.

T: Už asi 9let.

D: Už asi 4 roky.

Kdo Tě přivedl k fandění?

M: K fandění mě přivedl zřejmě můj bratr, který pořád jezdil na zápasy, tak jsem se

na ni začal dívat v televizi a jednou mi taťka řekl, že pojedeme a z toho jsem byl v úplně euforii. Můj první zápas byl proti Spartě a vyhráli jsme 5:2.

H: Robert Záruba.

T: Viděl jsem zápas v TV.

D: Otec.

Oblíbení hráči?

M: Přímo oblíbeného nemám, ale tak třeba Petr Ton.

H: Aktuálně Petr Ton

T: Marek Čiliak, Petr Ton, Jan Hruška, Vojtěch Němec.

D: Marek Čiliak a Jan Hruška.

Jak často chodíš na zápas?

M: Zápasy navštívím asi tak 15 za sezonu, jak kdy.

H: Přibližně 11 krát do roka.

T: 8 až 9x ročně.

Fandí ve vaší rodině víc lidí?

M: Fandím já, oba bratři a taťka.

H: Fandíme celá rodina, jen můj bratr fandí Třinci, ale i tak jezdí na zápasy Komety s námi.

T: Občas táta.

D: Ano.

Zažil jsi někdy vyhrocený zápas?

M: Přímo vyhrocený ne ale nějaké ty potyčky tam jsou.

H: Naštěstí zatím NE

T: Ano

D: Ano.

Chtěl bys holku, která také fandí Kometě?

M: No ani ne, ještě by zjistila, kolik to stojí 😊😊😊

H: Není to jedna z podmínek 😊

T: Ano.

D: Ano.

Co bys dělal, kdyby byla proti?

H: Hokej není tak důležitý.

T: Nevím, ale choval bych se k ní jinak.

D: Letěla by i s kuframa.

Kolik ročně vyjde fandění?

M: No asi 2500 Kč za vstup plus jídlo, pití doprava.

H: Asi 1200 korun

T: 3000-4000Kč ročně

D: Běžná vstupenka stojí většinou 200 Kč, ve finále je to dražší.

Vydrželi byste fandit i při neúspěchu?

H: Jistě, věřím svému týmu

T: ANO, vždy spolu KOMETO.

D: STOJÍM PŘI TOBĚ, KOMETO.

Máme doma FANOUŠKA

Hokej? Ne díky, já radši fotbal. A tohle je asi ten největší problém. Já nechápu, jak se chlapi na ledě můžou rvát až do krve a taťka nechápe, jak za hráče utrácí miliardy.

A jaké je žít s věrným fanouškem Komety? Někdy je to docela sranda když Kometa prohrává a taťka nadává. Někdy je docela blbý sedět vedle v pokoji, když zrovna Kometa dá gól. Nikdy v takových momentech nepijte čaj nebo džus. Taky není sranda, když děláte projekt a leknete se tak, že přes něj máte dlouhou čáru. Problém číslo dvě je v zabírání televize. Kometa hraje v sedm. Fotbal začíná v devět. S prodloužením si někdy už vážně koušu nehty na nohou, protože nestíhám výkop. Někdy se o ovladač doslova rveme, ale kdo asi tak může vyhrát. Zase pozitivní na tom žít s fanouškem Komety je, že máte dům sám pro sebe. Sice musím hlídat bráchu, ale ten se už naučil samostatnosti. Taky se taťkovi někdy směju, když Kometa prohrává, ale ten mi to vždy s chutí vrací

A takhle to u nás jednou za měsíc prostě chodí. Někdo se s tím naučí žít, někdo ne. Já už jsem si zvykla.

Nikola Zelená

Rozhovor s panem učitelem Chloupkem na téma JARNÍ PRÁZDNINY

Kam jste jel o prázdninách a jak dlouho jste tam byl?

O jarních prázdninách jsem, jako každý rok vyrazil na dva dny do Prahy. Důvodů k návštěvě našeho hlavního města jsem měl hned několik. Jednak mám Prahu moc rád, z každého koutu na mě dýchá kus naší historie. A také mě baví navštěvovat zajímavé lokality spojené s životem významných osobností ze světa kultury a sportu. S oblibou vyhledávám filmová místa, poznávám adresy, většinou již nežijících herců a zpěváků. U jednoho takového domu, kde jeden čas bydlelo několik hereckých rodin pohromadě, jsem měl možnost setrvat v přátelském rozhovoru s dnes již pozapomenutým hercem Ivo Niederlem, vrstevníkem např. Josefa Vinkláře či Vladimíra Menšíka.

Jaký je váš největší zážitek?

Krásných zážitků jsem si přivezl několik, ať už to je snídaně u „šéfa“ Zdeňka Pohlreicha v jeho hotelu Café Imperial, nebo nocleh v romantickém hotelu ve věhlasné Nerudově ulici. Večer jsem tradičně vyplnil návštěvou divadla, letos dostal přednost Čapkův „Loupežník“ skvěle ztvárněný herci z Divadla na Vinohradech. Na vlastní oči jsem měl možnost vidět v akci např. Hanu Maciuchovou a Jaroslava Satoranského (Anče a Kuba z Krkonošských pohádek).

Před více než 40 lety se v hlavní roli na stejném jevišti objevil Jaromír Hanzlík a to dokonce v naší řadě! Druhý den ráno jsem díky šťastné náhodě spatřil ředitele karlovarského filmového festivalu Jiřího Bartošku, jak vychází ze svého bytu, který „zdedil“ po slavném prvorepublikovém herci Oldřichu Novém.

S kým jste tam byl?

Obvykle jezdím sám, tentokrát však za mnou přijela manželka, takže jsme si Prahu užili spolu. Už teď se těším na další ročník pražského putování, věnovaný místům spjatým s obdobím heydrichiády.

1 – Činžovní dům v pražských Holešovicích ukrývá literárního ducha. Žili v něm Ota Pavel a František Hrubín.

2 – Skromný byt na pražské Letné obýval dlouhá léta herec Jiří Sovák.

3 – Herecký dům v Dejvicích, který pamatuje Stellu Zázvorkovou, Petra Haničince, Květu Fialovou či Josefa Hlinomaze.

4 – Rodinná vila slavného hereckého rodu Hrušínských se nachází v Nuslích. Nejstaršího Rudolfa připomíná na domě pamětní deska.

5 – Na Malé Straně, vedle nejstarší hospody v Praze, bydlí baletní mistr Vlastimil Harapes.

6 – Naproti Staronové synagoze poblíž Pařížské ulice stojí dům, v kterém strávil poslední roky života legendární „Kristián“ Oldřich Nový. Dnes je domovem herců Jiřího Bartošky a Marka Ebena.

Pro časopis Skvrnka
Radovan Chloupek

Čas

Čas utíká, jak o závod běží,
zastavit dokážeme ho stěží.
Čas bere, nám mladí lásky
přidává věk a vrásky.
Přesto važme si ho,
vždyť je to to jediné, co na zemi kdy bylo.
(Eliška Fantová)

Čas

Čas ten pořád plyne,
rozeznáváme skupenství pevné, kapalné a plynné.
Pořád se něco děje,
v hudební výchově se pje.
Čas utíká rychle nebo pomalu,
i tak si užijeme zábavu.
O prázdninách je někdy škoda,
když čas plyne jako voda.
(Pavla Odehnalová)

Čas

Čas plyne jako voda,
zastaví ho jen mistr joda.
Když času nemám moc,
tak spím jen, když je noc.
Jak tak plyne čas,
jdu do školy zas.
Když pak přijdu ze školy,
udělám si úkoly,
a pak jdu zase spát.
(Martin Kučera)

Čas

Kostelní hodiny,
poledne odbily.
V tenhle nedělní čas,
obědvá spousta z nás.
V podvečer zvoní klekání,
děti se sbíhají ze strání.
Domů spěchá každý zas,
vždyť nastává večerní čas.
(Jiří Gross)

Čas

Čas utíká jako blázen,
koupili jsme včera bazén.
Všichni z toho byli rádi,
pořád jsme si tam hráli.
(Martin Kryštof)

Čas

Končí a začíná,
jediná vteřina.
Je nová, ale stejná.
Znova a znova.
Čas v poezii,
mě prozradí.
A poté mají,
v každé vteřině.
Můj obraz,
se slzou, si rozmaž.
(Vojta Toman)

Čas

Ten čas tak rychle letí,
ale co paměť chová, neuletí.
Nic, jak bylo, není,
časy se tak rychle mění.
Možná vezme v úvahu,
že na to má člověk zásluhu.
(Denisa Jasioková)

Čas

Čas plyne jako voda,
sviští jako šíp.
A i když celý svět spí,
čas se nikdy nezastaví.
Čas je jako voda v moři,
je jako písek v poušti.
Čas prostě patří k nám,
a nikdy nás neopouští.
(Klára Kočvarová)

Čas

Byl jsem mladý,
měl jsem čas.
Teď jsem starý,
čas už nemám.
(Adam Verner)

Čas

Každou tu chvilinku,
děláme kravinku,
I když dlouhý někdy zdá se čas,
nechytí ho nikdo z nás
Každou vteřinu něco se stane.
Někdy se z toho však člověk nedostane.
Člověk roste, mění se i stárne,
i kdyby chtěl, tak neomládne.
Někdy bych chtěla vrátit zpět
časy, co znamenaly svět.
(Simona Šmardová)

Sněžný drak v knihovně

Dne 26. listopadu jsme se společně s třídami 8. B a 2. B vydali na besedu do místní knihovny. Beseda se konala v rámci projektu Haló, haló – tady Večerníček, do kterého jsou tyto třídy zapojeny. O kouzlech filmových pohádek jsme si povídali s panem E. Sokolovským, producentem pohádek. Pan Sokolovský nám povyprávěl o natáčení filmové pohádky, kterou můžete zhlédnout v době Vánoc na ČT, Sněžný drak. Povídání bylo velice zajímavé a poutavé, protože nám byly odkryty triky, které jsou v pohádce použity, a že jich je. Nakonec nám pan Sokolovský přečetl i pár stránek z jeho nejoblíbenější knihy Malý princ.

H. Koupá (8.A)

Sběr starého papíru

Ve dnech 6. - 11. 2014 se na naší škole konal již tradiční sběr starého papíru.

Jako každý rok čekala na nejlepší tři třídy odměna, a proto se všichni snažili být těmi nejlepšími. To se nakonec povedlo třídě 2.B., která obsadila 1. místo, na 2. místě se umístila 3. třída a na 3. místě 6. třída. Nejpilnějším sběrači jsou: Chloupková Monika s 978 kg, Beran Filip s 716 kg a Jakubcová Karolína s 565 kg.

Do sběru se nezapojili jenom žáci, ale také zaměstnanci školy. Ti přinesli celkem 1 267 kg starého papíru. Když to všechno sečteme, tak jsme dohromady nasbírali 20 417 kg, což je slušný výsledek.

Na závěr chválíme všechny, kteří nějaký ten starý papír přinesli. Z peněz, které škola získá za sběr, nám koupí nové pomůcky a my tříděním a recyklací chráníme životní prostředí.

V. Vraspířová, 8.A

Beseda s Thomasem Graumannem

Dne 24. září jsme se my, žáci 8. a 9. ročníku, zúčastnili besedy s panem Thomasem Graumannem v knihovně Černé Hory.

Pan Thomas Graumann je jedním z 669 zachráněných dětí před téměř jistou smrtí. Pan Graumann se narodil dne 28. ledna 1931 v Brně a dnes je mu 83 let. Jako dítě měl obrovské štěstí, že se dostal do vlaku, který měl odvést 654 dětí do Británie. V den, kdy vlak odjížděl, Thomas nevěděl, že vidí svoji rodinu naposledy. Jeho mladší bratr měl cestovat příštím vlakem 1. září 1939. Ale vlak nevyjel, protože ten den začala válka. Po dobu války žil Thomas v náhradní rodině ve Skotsku. Bez kontaktů s rodinou, bez informací. Když skončila válka, Thomas obdržel dopis, ve kterém zjistil, že se nemá kam vrátit. Jeho rodina během války zemřela v koncentračním táboře. Pro Thomase to bylo velice těžké, ale on i přesto dokázal žít dál. Po dokončení školy odjel na Filipíny, kde se seznámil se svojí ženou, se kterou dnes bydlí v České republice. Nyní spolu cestují po světě, mluví s lidmi a navštěvují školy, kde Thomas vypráví svůj smutný, ale zároveň šťastný příběh. Za svůj život vděčí Nicholasi Wintonovi, díky kterému se Thomas Graumann dostal do vlaku.

Thomasův příběh nás všechny velice zaujal a jsme rádi, že jsme se této besedy, s názvem Dvakrát zachráněné dítě, mohli zúčastnit. Celý svůj příběh nám pan Graumann vyprávěl v anglickém jazyce, protože během svého pobytu v cizině zapomněl svůj rodný jazyk – češtinu. Ale díky panu překladateli jsme rozuměli každému Thomasovu slovu. Celé vyprávění bylo zakončeno dokumentárním filmem, ve kterém měl Thomas Graumann velkou roli. Na památku jsme všichni od pana Graumanna dostali knížku s Novým zákonem z Bible, abychom mohli rozvíjet svůj duchovní život. Do školy jsme se poté vrátili na poslední vyučovací hodinu a vzpomínka na tento neuvěřitelný příběh nám v paměti vydrží po dlouhou dobu.

Monika Kuchařová

STREET DANCE

Od druhé poloviny 2. třídy byl na naší škole nábor do taneční skupiny **Body Rockers Squat**, která vyučuje street dance, hip hop, break dance atd. Zapsal jsem se a začal chodit na tréninky.

V páté třídě jsem byl přerazen do juniorů. Od letošního roku jsme byli spojeni s Kunštátem a společně trénujeme na soutěže. První soutěž byla v Kunštátu, kde jsme získali čtvrté místo. Za účast jsme získali pohár a diplom. V sobotu 21. 3. 2015 a v neděli 22. 3. 2015 jsme soutěžili v Brně. V sobotu jsme opět skončili čtvrtí, ale v neděli jsme byli druzí ze sedmi. Každý z nás dostal medaili a trenér, který byl na nás pyšný, dostal diplom.

Body Rockers Squat také cvičí Jedovnice, Boskovice, Svitávku, Blansko, Knínice, Letovice, Lysice, Rájec Jestřebí, Sloup a Žďár nad Sázavou. Trenér Body Rockers Squat se jmenuje **Patrik Oujezský**, pomáhají mu lektori **Tob Tardík** (street dance), **Zdenka Slavíčková** (Street dance), **Lucie Žaludová** (street dance) a **Jakub Koukal** (break dance).

Každý rok se pořádá letní tábor, který se dělí na první a druhý turnus. Prvního turnusu se účastní děti a druhého osoby nad 12 let. Letošní letní tábor bude v horském hotelu Pálkovičké Hůrky, který se bude konat od 2. 8. – 10. 8. 2015. Během celého týdne nás bude čekat tvrdý trénink, ale i spousta zábavy.

Petr Zima, 6. třída

Jarní den s folklorem

21. březen byl vybrán jako ideální jarní den pro přehlídku lidových písní a tanců, ochutnávku dobrého jídla a pití i inspiraci pro nadcházející Velikonoce.

